

Extras din stenograma ședinței Senatului – 8 decembrie 2009

Domnul Cseke Attila-Zoltán:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Declarația mea politică de astăzi este intitulată „Ciuruială versus normalitate și democrație”.

Stimați colegi,

Suntem după o campanie electorală prelungită, de mai mult de 45 de zile, cu procedee dintre cele mai diverse folosite în această campanie, multe dintre ele, din păcate, nu tocmai pozitive.

Am avut două tururi de scrutin, cu învingători schimbători de noaptea până dimineța. Am avut de toate în această campanie electorală: începând de la dosariadă și continuând cu debandada organizării unor dezbateri televizate, dar ca să nu ne plictisim prea tare, și filmulețe din campanii trecute și stenograme brusc apărute, exact acum, la nevoie.

Am mai avut apoi și metode „originale” de a face campanie electorală, metode neortodoxe, din păcate, prezente în peisajul electoral de o vreme încoace. Dacă nici acum puterile statului nu vor înțelege să-și facă datoria pentru a arăta tuturor care sunt consecințele legale ale folosirii acestor metode, ne vom scufunda și mai mult în mocirla ce înconjoară aproape fiecare proces electoral.

Această procedură electorală se va finaliza într-un fel sau altul în perioada următoare. Este atribuția instituțiilor abilitate ale statului să facă lumină acolo unde este necesar și să ne dea verdicte unde totul este clar.

Alegerile prezidențiale au scos în evidență foarte multe carențe, atât la nivel legislativ, cât și organizațional, dar ne-a arătat și faptul că nici noi, clasa politică, nu ne-am preocupat destul să creăm modele și exemple pozitive în procesul electoral. Acuzațiile de fraudă și turism electoral au izbucnit din nou, cu o intensitate nemaiîntâlnită până în prezent.

Va rămâne, în schimb, rezultatul votului, care va fi stabilit de cei competenți. Oricum va fi, este evident că acest vot a arătat tuturor cetățenilor că fiecare vot contează și că se poate câștiga sau pierde la diferență foarte mică.

Este apoi și atitudinea competitorilor, desigur, după o campanie electorală obositoare, dar totuși care ar trebui să corespundă unor standarde dacă nu europene – pentru că se pare că de multe ori nu suntem capabili a fi la înălțimea acestora –, măcar la nivelul bunului-simț.

Cine crede că în decembrie 2009, în România, stat membru al Uniunii Europene, este timpul vendetelor politice și că toți cei care nu au fost de o parte sau alta a baricadei trebuie înlăturați se înșală amarnic. Cine crede că e momentul să fie ciuruită clasa politică doar pentru că există și că această atitudine face bine în clădirea unui mesaj către electorat, va ajunge să fie nelegitimată, mai devreme sau mai târziu, exact de acest electorat.

Dar până atunci, rămâne ca până la concretizarea acestui ciuruit de „dușmani ai poporului” – am denumit clasa politică – noi, cei ce urmează să fim astfel înlăturați, să ne facem datoria.

Datoria înseamnă azi a face legi bune, care să ajute la ieșirea din criza economică în care ne-a băgat Executivul celui care

ciuruieste tot ce este în cale și nu are capul aplecat, conform cerințelor stăpânului.

Eu, tânăr politician, aflat la primul mandat în Camera superioară a Parlamentului României – pe care unii, cu mitralieră politică, vor să o execute pentru totdeauna –, mă ofer să fiu în primul rând dacă este vorba să fim ciuruiți cu toții, cei care nu corespundăm criteriilor descrise de stăpân.

Mulți dintre noi, stimați colegi – e momentul să spunem acest lucru, pe care îl simțim aproape zi de zi, de când ne-am început mandatul – poate ne-am înșelat în așteptările noastre față de parlamentarism, față de ideea de democrație în România secolului al XXI-lea.

Am crezut în mai mult, am crezut că va fi mai ușor de impus viziunile pe care le avem, am venit cu proiecte, gânduri și țeluri nobile în Parlamentul României și sunt sigur că, dacă am fi lăsați, am face lucruri dintre cele mai bune pentru această țară. Ne cunoaștem colegiile, ne cunoaștem electoratul, mult mai bine decât ar putea ști un ministru sau un conductor de instituție de la București, care se bazează pe analize întocmite de servicii deconcentrate. Știm ce ar trebui făcut, dar ce să facem când Executivul îți fură ideile, când propunerile tale legislative sunt luate în batjocură de către structurile statului, când ți se propune un Guvern în care, pentru prima oară după foarte mult timp, se desființează postul de ministru pentru relația cu Parlamentul?

Recâștigarea încrederii cetățenilor în oamenii politici pare astfel o utopie. Dar tot utopie părea și când oamenii au început să spere la înlăturarea regimului comunist atotputernic și când unele

partide politice au început să spună că singurul drum al României este integrarea euroatlantică sau când visam să trecem granițele țării doar cu acte de identitate.

Stimați colegi, utopiile sunt pentru a fi răsturnate, pentru a fi înlăturate și făcute nevăzute, de parcă nici nu ar fi existat.

Vă spuneam că sunt gata să mă expun primul să fiu ciuruit dacă aceasta este dorința celui care ne e destinat să ne conducă.

Dar cum și utopiile sunt pentru a fi răsturnate, și clasa politică și, în cadrul ei, tinerii din această clasă politică sunt pentru a lupta împotriva mecanismului care ne propune „condamnări și execuții politice în masă”, gen ciuruit.

Așa că, înainte de toate, înainte de a fi ciuruit, sunt sigur că împreună cu mulți colegi foarte stimabili din Parlamentul României ne vom lupta cu armele noastre – care nu sunt de eficiența unei mitraliere, dar sunt totuși de luat în seamă – pentru idealuri de normalitate și construcție în societate, în care nu se încadrează nici ciuruitul, nici distrugerea.

Eu îmi doresc o Românie normală, o societate a bunului-simț, cu reguli clare și coerente pentru toată lumea, o țară în care se construiește și în perioadă de criză economică.

Vă rog, vă chem să fim alături, să fim împreună în acest drum al construcției normalității în politică și în societate.

Mulțumesc.